

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

P. JANEZ ŠAMPERL: NAREDI ME ZA ORODJE SVOJEGA MIRU

Naj postanem orodje tvojega miru!

Šmarnice za odrasle so nastale v Assisiju, v središču svetovnih molitvenih prizadevanj za mir. Sv. Frančišek, njegovo delo za mir in spravo, ter Slovenija, ki trpi pod težo razdeljenosti, sta dve zgodbi iste zgodovine. Avtor ju je povezal ter vanju vtkal svoje osebne spomine z močno spodbudo k uresničevanju dela za mir sredi našega vsakdanjega okolja. Razmišljanja v poslušalcih vzbujajo željo po osebni odgovoru in dejavnem vključevanju v življenje znotraj Cerkve in družbe.

Letošnje šmarnice, za katere se je ideja porodila v Assisiju, nas želijo pripeljati v bližino Marije, ki je Kraljica miru, v bližino sv. Frančiška, ki je bil človek miru in nam s svojim življenjem prepričljivo kaže, kam in kako naj usmerimo svoje korake na poti k miru.

Podatki o knjigi

- Naslov: Naredi me za orodje svojega miru – šmarnice za odrasle
- Avtor: p. Janez Šamperl OFMConv
- Ilustratorica: s. Tina Dajčer
- Urednica: Cvetka Rezar
- Cena: 8 €
- Velikost: 150 mm x 195 mm
- Vezava: broširano
- Število strani: 103
- Število ilustracij: 1
- ISBN 978-961-278-325-9
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2017

Naslov *Naredi me za orodje svojega miru* naj bo izraz naše pripravljenosti in odprtosti, da bi v Marijinem majniku resnično in zavestno, z novim ognjem prižgali luč pri Mariji, da bi odsev te luči »osvetlil temine našega srca«, kakor je molil in prosil sv. Frančišek, ter po vseh nas, ki svoje čelo zaznamujemo s križem našega Gospoda, razsvetlil slovensko nebo, da »človek bil bi bratu brat, po srcu vsakemu enak, da bi ljudje ljubili se kot bratje in sestre«.

Šmarnična razmišljanja nas želijo v duhu Assisija spodbuditi in povabiti k delu za mir na naši slovenski zemlji, ki je še vedno ranjena. Skoraj toliko kot je podružničnih cerkva po naši slovenski zemlji, toliko je tudi prikritih morišč ob breznihi, jamah in previsih, iz katerih je slišati le eno vprašanje: »Kje je tvoj brat in kje je tvoja sestra?«

Kontakt

Uredništvo

Telefon 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O avtorju

P. Janez Šamperl, minorit, se je rodil leta 1954 na Ptuju, v kmečki družini s štirimi otroki. Rad je imel zemljo in delo na njej, rad je ministriral v starodavnem »kloštru« na Ptuju, v senci katerega je odraščal. Zato je s seboj v življenje ponesel čut za resno delo in za posvečeno.

Po semenišču in gimnaziji v Zagrebu ter po noviciatu na Cresu je študiral na Teološki fakulteti v Ljubljani in bil leta 1980 posvečen v duhovnika. Kot duhovnik in redovnik je deloval v različnih samostanih (Ptuj, Sostro, Ljubljana, Piran, Ptujška Gora) ter na različnih področjih življenja in dela.

Rad se posveča Frančiškovemu svetnemu redu, vodenju ljudskih misijonov in prizadevanjem, da bi duh Assisija našel pot na ceste sveta. Izpod njegovega peresa je nastalo že kar nekaj člankov, knjig in publikacij z duhovno tematiko, s poudarkom na Frančiškovi duhovnosti.

Trenutno živi in dela v Svetem samostanu v Assisiju (Italija), kjer se posveča romarjem in duhovnemu poslanstvu Svetega samostana.

Odlomki iz knjige

26 7. dan

Bog nagovarja in kliče mene, ne soseda

Preden bomo začeli poslušati osrednja šmarnična razmišljanja, se za trenutek zaustavimo še pri nekaterih nujnih načelih in duhovnih držah, ki nam omogočajo, da se napotimo v pravo smer, se izognemo nevarnostim in ne zgrešimo cilja. Ko se želimo poglobiti in postati boljši, je velika nevarnost, ki preži na nas v duhovnem življenju, da naše misli hitro zbežijo k našim bližnjim, sosedom, sorodnikom, nadrejenim, sodelavcem, prijateljem ... Sv. Frančišek Asiški pa ni delal tako. On nas v duhovnem življenju vse po vrsti prehiteva in nam kaže pot prav s tem, da je začel pri sebi. Takoj je brez izgovorov začel spreminjati sebe. Ko je namreč v majhni cerkvi sv. Damijana slišal Božji glas, ki večno odmeva iz Assisija: »Frančišek, pojdi in popravi mojo cerkev!«, je takoj pristopil in začel uresničevati Božji navdih, ne da bi ga v polnosti razumel. Šele pozneje je namreč doumel, da mora popravljati duhovno zgradbo, ne cerkva ... Frančišek je torej slišal in poslušal Božji glas ter začel z golimi rokami popravljati cerkev. Koliko izgovorov se porodi v naših glavah ob svetih navdihih! Tudi Frančišek bi lahko rekel: »Naj moj bogati oče popravlja cerkev, saj ima denar, naj to delajo duhovniki, zakaj pa jih imamo! Naj cerkve popravljajo škofje,« in tako naprej. A Frančišek ve, da Gospod kliče njega osebno: »Ti, Frančišek, pojdi!« Cerkev začne popravljati, ker ve, da je tam, kamor ga pošilja Gospod, njegov delež odločilnega pomena; ne delež drugih, ampak njegov osebni delež.